

Rozjímanie na druhú nedeľu svätého Jozefa

Rozjímanie na druhú nedeľu svätého Jozefa. Navrhované témy sú: svätý Jozef, milovaný otec; vzorný otec; patrón rodiny.

V MODLITBE, KTORÚ KRISTUS vyslovil v Getsemani, sa prejavuje Božia blízkosť a moc: „Abba, Otče, tebe je všetko možné“ (Mk 14, 35). Môžeme si pomyslieť, že Ježiš sa pred rokmi mnohokrát obrátil na Jozefa, svojho pozemského otca, s rovnakým zvolaním: „Abba, otče“. Preto je patriarcha, vo svojom človečenstve

rovný nášmu, v istom zmysle ikonou Božieho otcovstva. Takto ho chápala ľudová zbožnosť počas stáročí a robili to aj umelci, ktorí zobrazovali svätého Jozefa s tvárou totožnou s tvárou Otca.

Svätý Josemaría poznamenal, že Boh je prvý, kto miluje svätého Jozefa veľmi zvláštnym spôsobom. Boh si pri príprave pozemského otca pre Ježiša podobným spôsobom, ako to urobil pre Máriu, vybral špeciálneho, spravodlivého človeka, ktorého svätosť priťahovala ostatných a naplňala jeho okolie pokojom. „Sväté písmo hovorí o svätom Jozefovi veľmi málo. Zdá sa, že mal veľkú túžbu zostať skrytý a Pán mu túto krásnu cnosť doprial (...). Som si istý, že hneď po Panne Márii prichádza Jozef vo svätosti. A svätý Jozef sa tak dobre správal k Panne Márii a Božiemu Dieťaťu, že aj liturgia sa stáva – ako by som to povedal – láskyplnou... Svätého Jozefa zdobia

obdivuhodné cnosti. Bol by očarujúci a mal by aj charakter plný sily, sily a jemnosti zároveň“[1].

Je veľmi príznačné, že v rodokmeni Ježiša Krista, ktorý je podrobne opísaný v Evanjeliu svätého Matúša, je spojovacím článkom medzi generáciami otcovstvo: Abrahám splodil Izáka, Izák splodil Jakuba atď. V poslednom článku však evanjelista narúša túto postupnosť poznámkou: „Jakub splodil Jozefa, manžela Márie, z ktorej sa narodil Ježiš, ktorý sa volá Kristus“ (Mt 1, 16). Otcovstvo patrí svätému Jozefovi nie preto, že bol otcom Ježiša, ale preto, že bol manželom Panny Márie. Svätý Jozef je „otcom, ktorého kresťanský ľud vždy miloval“[2] práve preto, že bol milovaným manželom našej Matky. Práve krása a veľkosť manželstva je základom jeho otcovstva. A tento otec a manžel, milovaný toľkými veriacimi, sa nás môže pýtať: „Dôveruješ mojej starostlivosti o

teba? Dôveruješ mojej túžbe priblížiť ťa k Božej láske?“.

„JOZEF, SYN DÁVIDOV, neboj sa vziať si Máriu za manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Ona porodí syna a dáš mu meno Ježiš“ (Mt 1, 20). V týchto krátkych slovách evanjelistu môžeme objaviť tri veci: po prvé, osobný charakter Božej voľby - ktorý sa prejavuje v použití vlastných mien „Jozef“ a „Mária“; po druhé, vzťah, ktorý ich bude spájať – „tvoja manželka“; a po tretie, zodpovednosť, ktorú Boh zveruje patriarchovi – „dáš mu meno“. V živote Márie a Jozefa je všetko vo vzťahu k Ježišovi, všetko je usporiadané smerom k nemu. Táto manželská láska sa premieta do spoločného pohľadu na ich syna, aby sa ako otec a matka mohli podieľať na diele vykúpenia. Väčšina

kresťanov žije svoju vieru práve týmto spôsobom, v manželstve, pretože je to povolanie, spôsob, ako hľadiť na Ježiša Krista a ísť k nemu.

Pri jednej príležitosti sa ovdovelá matka spýtala svätého Josemaríu, ako vyplniť prázdnotu po manželovi: „Buď veľmi oddaná svätému Jozefovi,“ odpovedal zakladateľ Opus Dei. „Svätý Jozef vychoval rodinu z Nazareta a vychová aj tú tvoju. Zaobstaraj si malý obraz svätého Jozefa, maj k nemu úctu, z času na čas pri ňom zapál sviečku, ako naše matky, ako naše staré mamy: všetky staré pobožnosti sú aktuálne, niet takej, ktorá by nebola aktuálna“[3]. Svätá Terézia pred stáročiami povzbudzovala všetky duše, aby bezvýhradne dôverovali svätému Jozefovi: „Chcela by som všetkých presvedčiť, aby sa venovali tomuto slávnemu svätcovi, pretože mám veľkú skúsenosť s dobrom, ktoré získava od Boha“[4].

Svätý patriarcha, ktorý prijal poslanie vychovávať Božieho Syna, vziať ho za ruku a sprevádzať ho pri jeho prvých krokoch v toľkých oblastiach života, môže byť oporou pre všetky rodiny a pre každého apoštola. Svätý Jozef vychovával Dieťa Ježiša v tom, ako sa správať k iným ľuďom, v práci, v počúvaní Svätého písma tým, že ho v sobotu brával do synagógy... „Poslanie svätého Jozefa je určite jedinečné a neopakovateľné, pretože Ježiš je absolútne jedinečný. A predsa tým, že sa stará o Ježiša, vychováva ho, aby rástol vo veku, múdrosti a milosti, je vzorom pre každého vychovávateľa, najmä pre každého otca“[5].

SVÄTÝ JOZEF MÁ v zložení Svätej rodiny svoju jedinečnú a nezastupiteľnú úlohu. „Vtelenie Slova

v ľudskej rodine, v Nazarete, sa dotýka dejín sveta svojou novosťou. Musíme sa ponoriť do tajomstva Ježišovho narodenia, do Máriinho áno na anjelovo ohlásenie, keď Slovo vykličilo v jej lone; tiež do Jozefovho áno, ktorý dal meno Ježišovi a ujal sa starostlivosti o Máriu“[6]. Patriarcha sa týmto osobitným povolaním tvoríť Ježišovu rodinu učí byť otcom, spolupracuje na príprave Syna na naplnenie jeho poslania. A zároveň je trvalo po boku svojej nevesty, podporuje ju v jej úlohe byť Božou Matkou. Preto je svätý Jozef aj patrónom vzniku a rozvoja našich rodín.

„Rodina je skutočne Božou milosťou, ktorá zjavuje to, čím je on sám: láskou. Úplne bezodplatná láska, ktorá udržiava bezhraničnú vernosť aj v časoch ťažkostí či sklúčenosti“[7]. Svätý Ján Pavol II. poukázal na to, že budúcnosť ľudstva spočíva v rodine, pretože práve v nej sa spravidla

rozvíjajú najdôležitejšie základy
šťastného života, hoci Boh môže mať
aj iné cesty, keďže každý človek je
jedinečný. Preto sa osobitne
obraciame na svätého Jozefa,
patróna rodiny, aby nám pomohol žiť
a ukázať jej krásu podľa vzoru z
Nazareta.

„Nebojme sa pozvať Ježiša na našu
svadobnú hostinu, pozvať ho do
nášho domu, aby bol s nami a chránil
rodinu. A nebojme sa pozvať aj jeho
matku Máriu. Kresťania, keď sa
sobášia v *Pánovi*, stávajú sa účinným
znakom Božej lásky. Kresťania
neuzatvárajú manželstvo len pre
seba: uzatvárajú manželstvo v
Pánovi pre dobro celého
spoločenstva, celej spoločnosti“[8].
Svätého Jozefa, manžela Panny
Márie, denne prosíme touto prosbou:
Boh ťa urobil otcom a pánom celého
svojho domu, tak sa modli za nás!

[1] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 10-VII-1974.

[2] František, *Patris corde*, bod 1.

[3] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 26-VI-1974.

[4] Svätá Tereza od Ježiša, *Kniha života*, 6, 7.

[5] František, *Audiencia*, 19-III-2014.

[6] František, *Amoris laetitia*, bod 65.

[7] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 28-XII-2008.

[8] František, *Audiencia*, 29-IV-2015.

.....